

Nico De Braeckelee
Illustraties door Frieda Van Raevens

Mie Ninja

LEESNIVEAU

	M	E	M	E	M	E	M	E
AVI	S	3	4	5	6	7	P	
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P
vriendschap griezels magie								

AVI-niveau: AVI M5

niveaubepaling gecontroleerd door CITO

Toegekend door Cito i.s.m. KPC Groep

© Uitgeverij Abimo
eerste druk: september 2013

D/2013/6699/84
NUR 287
ISBN 9789462340268

Coördinatie

Sarah Kumar

Redactie

Elly Simoens

Vormgeving

Inne Van den Bossche

Naar een concept van

Nico De Braeckelee

Bestellingen België

Abimo Uitgeverij
Europark Zuid 9, 9100 Sint-Niklaas
t +32(0)3 760 31 00
f +32(0)3 760 31 09
e info@abimo.net
w www.abimo.net

Bestellingen Nederland

Uitgeverij Kluitman
Lighthartstraat 11, 1817 MR Alkmaar
t +31(0)72 52 75 075
e info@kluitman.nl
w www.kluitman.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Mie Ninja

1. Dagdroom

Wolf, Mie, Pier, Nes, Boe en Pas zitten in de boomhut. Ze vervelen zich al een hele week.

‘Ik weet wat we kunnen doen!’ grijnst Boe.

‘O ja? Wat dan?’ vraagt Wolf.

‘We kunnen grappendag houden. We foppen elkaar! Wie de leukste grap maakt, wint! Dat wordt geweldig.’

Grappendag. Nee, dat zien de anderen niet zitten.

‘Dan verveel ik me nog liever’, zegt Pier.

‘Misschien kunnen we Jassepoester spelen?’ stelt Nes voor.

‘Jassepoester? Wat is dat?’ wil Pas weten.

‘We verkleeden ons als prinses’, legt Nes uit. ‘De prinses die de mooiste jas draagt, wint!’

Iedereen schudt het hoofd. Nee, ook dat is geen goed idee.

‘Jij vindt het toch een goed idee?’ vraagt Nes aan Pier.

Pier schudt het hoofd.

‘Ik wil helemaal geen prinses zijn!’

‘Je kunt je ook als prins verkleeden’, werpt Nes op.

‘Nee, ik ben een vampier! Geen prins!’

Nes pruilt omdat Pier haar niet steunt.

Maar Pier merkt het niet. Hij stelt voor om met zijn nieuwe recorder te spelen. De recorder is gemaakt van grassprietjes die samen tralies vormen. Achter de tralies zitten kleine insecten die kunnen praten. Ze herhalen alles wat je inspreekt.

Het idee van Pier wordt van tafel geveegd.

Pier drukt op de knop van de recorder en zegt: 'Het is hier saai.'

'Het is hier saai', herhalen de pratende insecten.

'We kunnen samen toveren', stelt Pas voor.

Maar ook daar is niemand voor te vinden.

Wolf baalt omdat ook hij geen goed idee heeft. Anders heeft hij altijd goede voorstellen, maar nu niet.

'Het spijt me, jongens', zegt hij. 'Ik weet ook niet wat we kunnen doen.'

Wolf richt zich tot Mie.

'Heb jij een idee, Mie?'

Mie kijkt verrast op. Ze had niet verwacht dat Wolf haar zou aanspreken. Ze volgt het gesprek ook helemaal niet. Ze is aan het dagdromen. Ze droomt dat Wolf haar een kus op de lippen geeft.

'Ik euh... ik euh... wat vroeg je, Wolf?' stottert Mie.

'Ik vroeg of jij weet wat we kunnen spelen?'

'Euh... nee... euh... misschien kunnen we samen toveren?'

Iedereen schiet in de lach. Heeft ze iets stoms gezegd?

Mie voelt al het bloed naar haar hoofd stijgen. Ze krijgt een rode blos op haar wangen. Gelukkig bedekken de windsels een deel van haar gezicht.

‘Dat heeft Pas ook net voorgesteld’, lacht Pier.

‘O... ja... dat euh... dat was ik vergeten.’

Mie vindt het vooral erg dat ook Wolf met haar lacht. Ze staart verlegen naar haar voeten. Haar gezicht bonst van het blozen.

2. Speciaal leuk

De zon zakt steeds verder naar de horizon. Niemand heeft een idee wat ze kunnen spelen. Ze besluiten dan maar naar huis te gaan.

Boe glipt weg door een plank.

Pas tovert zichzelf weg.

‘Hokus pokus pas, ik wou dat ik thuis was!’

Oeps! Het is niet gelukt. Ze staat nog steeds in de boomhut. Ze verlaat hun clubhuis dan maar gewoon via de deur. Langs de ladder klimt ze naar beneden.

Pier en Nes volgen haar. Die twee vertrekken altijd samen, want ze vinden elkaar speciaal leuk. Speciaal leuk is niet gewoon leuk, maar leuk op een speciale manier.

Wolf en Mie blijven achter in de boomhut. Mie zucht.

Hoe moet ze Wolf zeggen dat ze hem speciaal leuk vindt?

Pier heeft dat niet duidelijk moeten maken aan Nes. Die twee hebben elkaar altijd al speciaal leuk gevonden. Mie twijfelt. Hoe moet ze het zeggen? Wanneer moet ze het zeggen? Mie is bang. Wat als Wolf haar niet speciaal leuk vindt?

Mie is goed in gedachten lezen. Misschien kan ze hem aanraken? Dan kan ze stiekem de gedachten van Wolf lezen! Dan weet ze of hij haar ook speciaal leuk vindt. Nee! Dat mag ze niet doen! Dat is niet netjes!

Maar... wat moet ze dan wel doen?

‘We vervelen ons al heel de week’, klaagt Wolf. ‘We moeten dringend iets leuks vinden om te doen!’

‘Ja’, zucht Mie, maar ze weet niet wat. Het enige waar ze kan aan denken is Wolf. Hij heeft een heel knap snoetje. Hij heeft van die mooie donkerbruine ogen. Zijn wolverhaartjes zijn zo zacht. Ze trilt elke keer als ze hem aanraakt. Wolf is ook zo stoer. Hij houdt van actie. Hij houdt van spanning. Maar houdt hij ook van haar? Ik doe het! Ik zeg het! Ik zeg dat ik hem speciaal leuk vind, besluit Mie.

Nee, ze zal niet langer wachten. Ze zal het nu zeggen! Niet nadenken! Gewoon zeggen!

‘Wolf, ik...’

Haar stem knapt. Haar lichaam trilt zo hevig dat haar windsels bijna loskomen. Toch wil ze doorzetten.

‘Wolf, ik...’

‘Ja?’

‘Ik vind jou...’

‘Ja...’

‘Ik vind jou speciaal...’

‘Ja! Ja! Ja!’

Wolf springt recht.

‘Dat is het! Dat is het!’

Mie is in de war. Ze heeft haar zin nog niet kunnen afmaken. Weet Wolf wat ze ging zeggen?

‘Ik heb een idee!’ roept Wolf. ‘Ik weet wat we allemaal samen kunnen gaan doen!’

Mie wil nog iets zeggen, maar Wolf luistert niet. Hij springt van hier naar daar als een jonge hond.

Dan pakt hij Mie vast omdat hij zo blij is. Mie voelt een trilling door haar lichaam gaan. Maar Wolf laat haar alweer los. Veel te snel. Ze wil zijn sterke armen langer

rond haar schouders voelen.

‘Dit is het beste idee dat ik ooit heb gehad!’ lacht Wolf blij. Mie wil blij zijn voor hem. Maar ze is triest. Ze wil al zo lang zeggen dat ze hem leuk vindt. Nu ze de moed heeft om het te doen, luistert hij niet.

‘Ik ga snel iedereen halen!’ juicht Wolf. ‘Ik vertel mijn idee als iedereen terug in de boomhut is.’

Wolf richt zich vragend tot Mie.

‘Je vindt het toch niet erg dat ik het jou nog niet vertel?’

Mie schudt het hoofd. Nee, dat vindt ze niet erg. Ze zucht.

Wolf wil naar buiten lopen.

‘Waarom bel je hen niet op met je plantfoon?’ vraagt Mie.

‘Goed idee! Goed idee!’

Wolf grijpt zijn plantfoon uit zijn broekzak. Dat is een mobieltje dat gemaakt is van een magische plant. Wolf moet gewoon maar denken naar wie hij wil bellen. Dan begint de plantfoon van de andere vanzelf te zingen.

Pier neemt op.

‘Hallo Wolf?’

‘Pier! Je moet komen! Ik heb een geweldig idee!’

Pier belooft om te komen. Wolf belt meteen Nes op. Mie muist er stillletjes vanonder. Ze heeft geen zin om in de boomhut te blijven. Ze wil eventjes alleen zijn. Verliefd zijn is niet altijd even leuk.